

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 5'.—ΑΡΙΘ. 296

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1905

ΑΙ ΕΞΕΛΕΓΕΙΣ

Εισερχόμεθα βαθμῶν εἰς ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι πολλοὶ δημοσιολόγοι ἠμφισβήτησαν τὰς ἀρετὰς τῶν τοιούτων πλεονεκτημάτων. Ἀλλ' ἡμεῖς θὰ θεωρήσωμεν ὡς καθαρὰ κέρδη διὰ τὴν λαὸν, καὶ θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γνώμης μας.

Ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ ὀλιγαρχία ἦτο τὸ ἐπικρατοῦν εἶδος τῆς ἐξουσίας ἐν τῷ κόσμῳ, ἔχει πρὸ πολλοῦ ἀπέλθῃ. Καὶ ἡ Κύπρος δὲν ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν εἰς τὸ γενικὸν κανόνα, καὶ μετὰ τινὰς ἀγῶνας ἐπέτυχεν καὶ αὕτη νὰ ἔχῃ τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα.

Ἡ ἱστορία δὲ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῇ Νήσῳ μας εἶνε ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα. Ἡρχίσασμεν πρῶτον μὲ τὰς ἐκλογὰς τῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου. Ἐξῶμεν τότε εἰς μακαρίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὅποιαν δὲν ὑπῆρχον οἱ διωργανωμένοι συνδυασμοὶ καὶ αἱ διωργανωμέναι μερίδες, ἀλλ' οὔτε ὅργανα τὰ ὅποια νὰ ὑπερασπίζοντ' αὐτὰ τὸ συμφέρον τῆς ἑκείνης τῆς μερίδος. Δὲν λέγομεν, ὅτι δὲν ὑπῆρχον καὶ ἀντίπαλοι. Ἀλλ' οὔτοι ἦσαν πολὺ μονομερεῖς καὶ σπάνιοι, καὶ ἡ αὐθεντία τῶν τότε ἡγετῶν δὲν ἐτίθετο πολὺ ὑπὸ συζήτησιν.

Ποῦ ὁ σημερινὸς ἐκλογικὸς σάλος; Πολλάκις οὐδὲ τὸ ἥμισυ, οὐδὲ τὸ ἓν τρίτον τῶν ἐκλογέων προσήρχοντο τότε εἰς τὰς κάλπας.

Ἀλλ' ἔκτοτε ἐπροοδίσταμεν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, καταπληκτικῶς.

Εὐτύχημα ἀληθές, ὅτι τὸν τόπον εἶνε ὅτι τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς διέπει σύστημα τοιοῦτο ἐξελέγξεως, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ τεθῇ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τὸ κέρος ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς ἐπιτυχίας.

Τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα τοῦ 1882, καὶ αἱ ἐπὶ τῇ βᾶσει αὐτοῦ γενεαίαι διατάξεις καὶ κανονισμοί, καθορίζουν ὅλα, προνοοῦν δι' ὅλα, οὕτως ὥστε χονδρὰ λάθῃ, μεροληψίαι, πικρυαὶ νὰ μὴ δύνανται νὰ προκύβουν εἰς τὸ μέσον εὐκολως, οὐδὲ κατὰ φαντασίαν.

Πρῶτον ὑπάρχει αἱ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι καὶ τὰ ἐκλογικὰ κέντρα ὅπου διεξάγονται αἱ ἐκλογαὶ βουλευτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ προεδρεύοντος ὑπαλλήλου. Ὑπάρχουν αἰκάληπι, ἐσφαγισμένοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ριπτοῦνται τὰ ψηφί-

αἶδια, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἀνωτέραν Κυβερνητικὴν ἀρχήν, ὅπου ἀνοίγονται, μετῶνται τὰ ψηφοδέλτια, καὶ κηρύττεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς. Παραπλευρῶς δὲ τοῦ προεδρεύοντος ὑπαλλήλου κατὰ τὴν ψηφοφορίαν καθή-ται ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ διαμερισματος μὲ τὸν κατάλογον τῶν φερολογουμένων κατείκων, τῶν ἔχοντων δικαίωμα ψήφου, εἰς τὸν ὅποιον ἀμέσως ἀνεύρσκει τὸ ὄνομα τοῦ παρουσιαζομένου ψηφοφόρου καὶ τὸ σημειώνει.

Ἀλλ' ὅταν ἀπὸ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐλθωμεν εἰς τὰς ὀχι τὸσον σπουδαίας ἀλλὰς τοιαύτας, ὡς τὰς ἐκλογὰς τῶν Ἰδარῶν Συμβουλίων καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἐπιτροπειῶν, εὐρισκόμεθα πρὸ καταστάσεως οὐχὶ τὸσον σαφῶς καθοριζομένης ὡς ἐν τῇ προηγούμενῃ περιπτώσει. Καὶ ὁ λόγος τοῦτο εἶνε πασιφανής. Ἔως τῶρα δὲν ἐθεωρεῖτο πολὺ περιζήτητος ἡ θέσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδάρῃ ἢ εἰς τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν ἀπορριμνίζοντο.

Ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπικρατήσιν τῆς κοινοματικῆς διαπάλης αἱ ἐν λόγῳ θέσεις ἀρχίζουν νὰ μὴ θεωρῶνται ἀξιαὶ περιφρονήσεως. Τουναντίον ἡρχισαν καὶ αὐταὶ ν' ἀποτελοῦν εἶδος μῆλου τῆς ἐριδος, καὶ τὸσον, ὡς ἔαν ἐπρόκειτο περὶ ἰδρας βουλευτικῆς ἢ περὶ ἄλλου ἀνωτέρου ἀξιώματος.

Ὁ «πολιτισμός», λοιπὸν καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκλογὰς ταύτας εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς. Ἀλλ' ἔφερε μαζί του καὶ τὰς ἀπαιτήσεις του.

Τὰ μέλη τῶν εἰρημένων Συμβουλίων δὲν ἐκλέγονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὑπ' ἀντιπροσώπων ἐκλεγμένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Πολὺ περισσότερον διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ἐπὶ εἶνε ἀνάγκη—καὶ τοῦτο ὁφείλου νὰ τὸ ἀπαιτήσουν καὶ αἱ δύο μερίδες—νὰ περιβληθῇ καὶ ἡ ἐκλογὴ αὕτη διὰ περισσοτέρων ἀσφαλειῶν, ἀκεραιότητος καὶ δικαιοσύνης. οὕτως ὥστε νὰ μὴ γινῶνται παράπονα οὔτε ἀπὸ τὸ ἓν οὔτε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, παράπονα πρὸς τὸν ὡς ἀπεδείχθη τελευταίως, μεγάλης ἀνητυχίας, πικρίας καὶ παθῶν.

Ἀς διαιρεθῇ ἡ ἐπαρχία εἰς εἴς ἡ ὀκτώ ἐκλογικὰ διαμερίσματα, ὅς προ-σταται ἐκάστης ἐκλογῆς εἰς ἀνώτερος Κυβερνητικὸς ὑπάλληλος, καὶ ἐν τέλει ὅς συσταθῇ ἐν εἶδος δικαστηρίου ἐξ.

λέξεων, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου νὰ ἐμφανίζονται ἐκεῖνοι ὁσινες ἀμφισβητοῦν τὸ κέρος αὐτῆς ἡ ἐκείνης τῆς ἐκλογῆς ἵνα παρουσιάζουν τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐντάσεών των. Ἀς ἀποφασίξῃ τὸ τοιοῦτο δικαστήριον φανερά ἐπὶ ἐκάστης ἐνστάσεως, καὶ ὅς ὑπάρχῃ ἀκόμη καὶ ἐν ἀνώτερον συμβούλιον ὅπερ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἐφετεῖον διὰ τὰς τυχόν ἐφέσεις.

Καὶ τοιοῦτο, ἡ παρόμοιον πρὸς τοῦτο, εἶνε πλέον ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ἐν Κύπρῳ, καὶ διὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας, ὡς φυσικὸν ἐπακλόουθημα αὐτῶν. Πιθανὸν ἡ πρότασις μας νὰ φανῇ ὡς μέγας νεωτερισμός, ἀλλὰ δὲν εἶνε τοιοῦτος εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὅπου ὑπάρχουν ἐκλογικὰ συστήματα καὶ ἀντιπροσωπευτικὰ σωματεία.

Ζητοῦμεν τέλος πάντων, ὅπως αἱ ἀσφαλείαι περὶ ὧν προνοεῖ ὁ Ὁργανικός Κανονισμός περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Διοικητικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Συμβουλίων, διὰ νὰ ἀπαλλαγῶν αἱ κοινωνίαι μας μιᾷ ἀφορμῇ συντελοῦσης εἰς μίαν ἀπορριμνίαν.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ

Ἡ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μετέβη ἐν πομπῇ ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ εἰς τὸν Νεὸν τοῦ Ἰε αἶνα ἀναβαρῇ εἰς τὸν Πρῶτον Αὐτοκρατορικὸν Πρόγονον τὸ ἐπιτυχὲς τέλος τοῦ κατὰ τῆς Ρωσικῆς πολέμου.

Τὸ γεγονός ἐνθυμίζει ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ θεωρῆται ὡς ἡ ἰσχυροτάτη ἐθνικὴ δύναμις ἐν Ἰαπωνίᾳ, ὁλαδὴ τὴν Λατρείαν τῶν Προγόνων.

Ἡ Λατρεία αὕτη, μὲ τὰ θυνάματα δι-δάγματα καὶ τὴν μεγίστην ἐπιρροὴν τὴν ὅποιαν ἐξασκεῖ, δὲν εἶνε θρησκεία ἡ ἡθικός κώδιξ. Καὶ διαφέρει πάλιν κατὰ πολὺ τῆς λατρείας ἐκείνης πρὸς τοὺς προγόνους τὴν ὅποιαν ἐξασκοῦμεν ἡμεῖς,—ἂν κρίνωμεν ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποτελεσμάτων....

Κάθε Ἰάπων, κάθε Ἰαπωνίς, κάθε μικρὸς Ἰάπων εἶνε προγονο-λάτρης. Τοῦτο δὲ ἀρμίζει καὶ εἰς τὸν προσηλυτισθέντα εἰς τὸν Χριστιανισμὸν, καὶ εἰς τὸν πιστὸν Βουδδιστῆν. Ἡ λατρεία τῶν προγόνων, ἡ κυριολεκτικώτερον τὸ σέβας πρὸς τοὺς προγόνους, εἶνε κατὰ ἀνεξέρητον τῆς θρησκείας δὲν ἐπεμβαίνει εἰς αὐτὴν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπ' αὐτῆς.

Εἰς τὴν Κίναν αἱ Ἰησοῦται τότε μόνον πρῶτευον εἰς τὸ προσηλυτιστικὸν ἔργον τῶν ὅταν ἐδήλωσαν ὅτι ἡ λατρεία τῶν προγόνων δὲν εἶνε θρησκεία καί, κατ' ἀκολουθίαν, ἐν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ

τῶν προσερχομένων εἰς τὸν Χριστιανισμόν.

Ἡ προγονολατρεία ἐν στασιάζει ἐπὶ τῶν σεβασμῶν πρὸς τοὺς προγόνους τῆς οἰκογενείας. Τοῦτο δὲν εἶνε παρὰ τὸ πρῶτον βῆμα· ἐρχεται κατόπιν ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς θεότητες τῆς φυλῆς καὶ, τὸ ὑψιστον ὅλων, τὸ σέβας πρὸς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς προγόνους. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ὑπάρχει τελεία μορφή θρησκείας πρὸς ἀόπτην τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς νομιμοφροσύνης τοῦ λαοῦ ὡς καὶ τῆς ἡθικῆς τοῦ εἴλου.

Οἱ ἀνέκοντες εἰς τὰ εἰσφορὰ εἰδωλα-τρικὰ εἰκόματα τῆς Ταπυνίας, εἰ Σινοῦστῆ καὶ εἰ Βουδδιστῆ, εἶνε ἐπὶ τῆς λάτραι τῶν προγόνων· εἰ τύποι τῆς ἱεροθεοσεύας μπερεὶ τὰ διαφέρουν ὀλίγον, ἀλλ' αἱ εἰσφορὰ εἶνε αὐταί, καὶ εἰς πᾶσαν ἱαπωνικήν οἰκίαν ἀνεξαιρέτως ὑπάρχουσι βωμοὶ ἢ μέρη ἀφωμίνα εἰς τὴν προγονολατρείαν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ, καθ' ὃ ἀπόγονος τῶν Αὐτοκρατορικῶν προγόνων, ἐνσωματῶν ὅλας τὰς ὁρεῖς καὶ ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντά των, εἶνε ἡ κεντρικὴ μορφή τοῦ ὅλου συστήματος τῆς προγονολατρείας. Ὅχι δὲ μόνον κατέχει τὴν θέσιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἡ καυμαγίστη ἐπίδοσις τῆς προγονολατρείας ἐπὶ τῆς νομιμοφροσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτὸν ὡς προσωποποίησιν τῆς εἶνε καὶ δυσυπολόγιστον.

Διὰ τὸν Ἰάπωνα ἐκάστη ἡμέρα περιέχει ὀλίγα λεπτά χωρσμένα διὰ σεβασμὸν πρὸς τοὺς Αὐτοκρατορικοὺς προγόνους. Καὶ ἡ καθημερινὴ αὕτη πράξις νομιμοφροσύνης τυγχέει ἐξσηκῆθι ἐπὶ ἐκατοντάδας ἐτών.

Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ μετ' ἀσυνήθων ἐγκαρδίων ἐπεστροφῶν καὶ χειροκρημάτων ὑποδοχὴ τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐπανερχομένου ἐκ τοῦ ναοῦ ὅπου ἀνέφερον εἰς τοὺς προγόνους τὸ ἐπιτυχὲς τέλος τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Ρωσίας. Οὕτως ἐξηγοῦνται αὐτοὶ οἱ θρίαμβοι τῶν Ταπῶνων, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐκτύπων ὡς εἰς ἀνθρώπους, εἰς τὰ καὶ διὰ τῶν μαχῶν, κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Ἀναγνώστης.

Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ.

Ἡ ἐπίσημος περιγραφή τῶν γεγονότων.

Ἀνυπολόγιστοι ζημίαι.

Ἀπὸ τοῦ 1585 τὰ ἱστορικά τοῦ Ἀγίου Ὄρους δὲν ἐσημείωσαν καταστρεπτικὸν σεισμὸν ὅμοιον μετὰ τὸν συμβάντα τὴν νύκτα τῆς 26 λήξαντος Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκθεσιν τὴν ληφθεῖσαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, τοῦ σεισμοῦ προηγῆθη μεθυμὸς καὶ ὑποχθίνος πάταγος. Αἱ καπνοδόχοι ἐπιπτον μετὰ πατάγου, αἱ δὲ κέρατοι καὶ αἱ πλάκες ἐσωρεύοντο κατὰ γῆς, καὶ ἐντὸς ὀλίγων διωτερολέπτων τὰ Κονάκια, αἱ Ἐκκλησίαι, τὰ Κελλία, καὶ τὰ Καταστήματα τῶν Κερυῶν μετεβλήθησαν εἰς ἀμορφον ὄγκων ἐρείπων.

Ἀνυπολόγιστους ζημίας ἐπαθεν αἱ ἱερὰ Μοναὶ καὶ οἱ ναοὶ αὐτῶν, εἰς τινες ἡσυχάζοντα ἀριστουργήματα, χαλίων καὶ πλῆθον ἱτῶν.

Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἰθέρων ἐπαθε τὰς μεγίστας τῶν ζημιῶν. Τὰ δωμάτια ὅλων τῶν πλῆθων αὐτῆς κατέστησαν ἄχρηστα, ὁ μεγαλύτερος αὐτῆς ναὸς, ἀριστοτεργμα

βοζαντικῆς τέχνης, διασφύγη εἰς τὸν ἀσινεὶν δόμον ἐκτετὸς τρούλλας ἀπὸ τοῦ ὕψους· εἰς τὸν δὲν ἐπιδορυβῆθι ἐμύσας, ὁ ἔκτορας χόρτος χαλῶν δὲ ἐπαφῆς τὴν πύλιν τῆς Τριᾶς παρεκλήσατο τῆς Μονῆς μετὰ τὴν πρῶτην ἐσχυσὴν ἐκείνην κατέστρεψαν ἐξ ὀλοκλήρου, τὴν αὐτὴν δὲ τύχην ἐπίστησαν ὁ πύργος τῆς Βιβλιοθήκης, ἡ Πανοψία, τὸ Κωδωνοστάσιον, καὶ ἄλλα μέρη αὐτῆς.

Ἡ γὰρ εἰς τὸν περιβολὸν τῆς Μονῆς ἐπαθεν εἰς πολλὰ σημεῖα κατὰ τὴν.

Ἡ Μονὴ τῆς Μεγίστης Μαύρης ἐπαθε πολλὰς ζημίας. Μέρος τοῦ πρὸς βορρᾶν ταχυκίστρον αὐτῆς κατέστρεψαν, τὸ κωδωνοστάσιον διασφύγη καθ' ὀλοκλήρην, αὐτὸ δὲ πλεοναὶ τῆς Μονῆς κατέστησαν ἀκατήκτου. Τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Μιχαήλ μετὰ τῆς βοζαντικῆς ἀριστοτεργίας, τοῦ κατεστρέφη ἐντελῶς.

Δέκα καὶ τρεῖς ἄλλαι Μοναὶ ἐπαθεν μεγάλης ζημίας ὑποκοιζομένης εἰς 4,000 λίρας καὶ πλέον.

Διὰ τὴν καὶ τὰ Κελλία ἐπαθεν καὶ ταῦτα σοβαρῶς. Εἰς Κισσοκαλύδιον βράχοι κατὰ πύργον τοῦ ὕψους τοῦ Ἀθω, κατέστρεψαν, ἐξ ὀλοκλήρου ὁκτώ Κελλοὶ. Ἀλλὰ γὰρ, βράχοι πάλιν ἐκφανδονοθήντες ἀπὸ τοῦ Ἀθω, κατεπλάκωσαν δέκα μοναχοὺς, εἰς τινος εὐρον αὐτὰ σκληρὸν θάνατον. Τὴν αὐτὴν τύχην εὗρε κατεπλάκωθις ἐν τῇ καλόδῳ, τοῦ μοναχοῦ πικ γέρων ἀσκητῆς.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ.

Ἐκ τῆς προπόσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου κατὰ τὸ πρῶτον ἐπίσημον γεγραμμένον Ὀβιδόσορ πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἡ ἐξῆς περιτομή θὰ μετὰ ἀληθοφάνειαν.

Ἡμεῖς ἐμαυτοὺς ἐν τῇ σπουδαίῳ ζώμεν τὴν ἀρχαίαν καὶ ἐνδοξὸν γλῶσσάν τῆς Ἑμετέρας Χώρας τοῦτο οὐδαμῶς μειοῦ τὴν Ἡμετέραν συμπάθειαν καὶ φιλίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῆς σήμερον.

Τοὺς λόγους τούτους τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου συνιστῶμεν εἰς πάντας τοὺς ἀγγλους τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου ἂν καὶ γνωρίζομεν ὅτι εἰς μερικὸς τούτων θὰ κάμωσιν ἐντύπωσιν παγωμένου λουτροῦ ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης περὶ τὴν ἡξιοῦρη ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων του, εἰς τινες κυβερνώσι τὴν ἑλληνικὴν Νῆσον ἐπ' ἐν ὀνόματι Του, ἐφαρμέζουσι γνώμας ἐξ ὀλοκλήρου ἀντιθέτους μετὰ τὰς ἰδικὰς Του;

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Ὁ Ματτκούκας, εὐρισκόμενος τῶρα ἐν Λάρνακι, ἔλαβε τὴν Δευτέραν γράμμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναγγέλλοντος ὅτι ἡ Πατρίς τῷ προσφέρει τὸ μικρὸν ποσὸν τῶν 60 λίρων πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν του.

Ὁ στολαπόστολος ἀπαντῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν παρεκάλεσεν ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς Βουλγαροπατημένης Μακεδονίας.

Ὁ Σπύρος θεωρεῖ τῶρα ἑαυτὸν εὐτυχῆ διότι τοῦ ἐδόθη περίστασις ἐνῶ ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ Στόλου νὰ κάμῃ συγχρόνως καὶ διὰ τὴν ἀτυχῆ ἐλ-

ληστικὴν χεῖρ τῆς ἐπὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων.

Καὶ οὕτως ἐκ τῶν πρὸς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ ἐκπαλαιωμένου τραγουδοστοῦ τοῦ Στόλου, ἀναβῆναι μίαν βαλίδαν ἀκρίβειαν τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἡμετέρου.

ΠΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἐκπνερχόμεθα ἐπὶ ἐκείνῳ πρᾶγματι ἐπὶ τῷ ὅποιον ἐπ' ἐδόθη λῶγῳ ἀπετρέπετε νὰ δίδωνται εὐκαιρίαι διὰ πᾶσι πενηντήριος καὶ παρόποιαι.

Πρὸ ἀρχαίων ἐβδόμαδων τῇ Κυβερνήσεως δένειμεν ὅπου εἶδε ἀντίτυπον τῆς Ἐπιταγῆς τοῦ 1883 περὶ ἐπὶ τῇ ἐκπνερχομένης Μεταμορφώσεως Νέων, τὴν ὁποίαν καὶ ἐξημοσιεύσαμεν τότε.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιταγὴν ταύτην ὁ Μ. Ἀρμοστής ἔλαβε κωδικοποιήσας, ρητῶς δὲ ἡ τετάρτη παράγραφος τῶν κανονισμῶν τούτων διατάσσει ὅτι πᾶν πρᾶγμα ἀνήκον εἰς πρόσωπον πᾶσιν ἐκ εὐθείας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἄλλο καὶ θὰ κατεταί.

Ἐμμεῖς ὅμως εἰς θέσιν νὰ γνωρίζομεν ὅτι ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Μ. Ἀρμοστέως ἐξ ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Νομίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἐπιταγὴ καὶ οἱ κανονισμοὶ ἔγνων εὐχὴ πρὸς τὸ θεσθῆναι ἀλλὰ διὰ νὰ ἐφαρμοζωνται, καὶ νομίζομεν ὅτι τούτῳ συμβάλλοντες θὰ κατεπολιμετῶ ἀποτελεσματικῶς τὸ ὀλίθριον κοκόν, τὸ ὅποιον ἔχει ἐξηπλωμένας τὰς ρίζας τοῦ εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως.

Ἐν ἀντικείμενον ἡ ἐνδοξα πᾶσιν ὅπως χρησιμοποιεῖται ἀρκεῖ νὰ μεταδώσῃ τὸ κακὸν ἐνδύματα. Καὶ ἡ Λευκωσία διατρίχει τὸν κίνδυνον νὰ καταστῇ καὶ κατ' ἐύσιν, ἔπως εἴη κατ' ὄψιν, εὐσιούπολις.

ΓΝΑ ΑΚΟΜΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΝ

Εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Λευκωσίας χρειάζεται εἰς ὑπάλληλος εἰς τὴν πώλησιν γραμματοσήμου.

Δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς εἰς τὸν ὅποιον νὰ μὴ συνῆδη νὰ περιμένῃ τουλάχιστον εἰκοσι λεπτά διὰ νὰ πάρῃ γραμματόσημον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Πρωτεύουσας, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ὑπάλληλοι δὲν μποροῦν νὰ κάμωσι δέκα δουλεῖας συγχρόνως.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης αἱ μελετήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο—ἂν χρειάζεται μελέτην ὑπόθεσις 40 λίρων—πλησίον εἰς τὰ ἄλλα τῆς Νήσου. Διότι καὶ ἐξ αὐτοῦ ὡς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐξαρτᾶται ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως.

Τὰ Ταχυδρομεῖα μὰς ἔχουν περισσεύμα 200 λίρων περίπου κατ' ἔτος τὰς ὁποίας τρώει ὁ Προϋπολογισμὸς—δηλαδὴ ὁ Φίρος τῆς Ὑποτελείας—καὶ μένουσι ἐκεῖνα εἰς ἐλεεινὴν κατὰστασιν.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ

Τὸ 70 βιβλίον τοῦ Συλλογικοῦ πρὸς διὰδοσιν ὠρελίων βιβλίων, ἡ Γεωλογία, εἶνε ἀληθῶς μία ἀπὸ τὰς μεγίστας ἐπιτυχί-

ας μεταξύ τῶν ἐδωρημένων ἐκδόσεων τοῦ Συλλόγου.

Ἡ ἐπιστήμη τῆς γλωσσολογίας δὲν εἶναι ἐκ τῶν προστιωτέρων, οὐτε ἐκ τῶν δημοτικωτέρων. Ἐάν πολλοὶ ἄλλοι ἐξελασθέντες, χάρις εἰς συγγράμματα ἀτλή, αὐτὴ ἔμεινεν ἀπροσπείλατος σχεδὸν εἰς τοὺς ἀμύητους, μὲ τοὺς βαρεῖς καὶ δυσπρόσιτους ὅρους τῆς, σκληροῦ, ὡς τιτρώμεται.

Ἐν τούτοις, τὸ βιβλίον τοῦ Συλλόγου, μὲ τὴν ἀπαραμύλλου σαφήνειαν, ἐπέλκει τὸ σκότος διὰ τὸν ἀναγνώστην, καὶ ἐν τούτοις 100 μόλις σελίδων μὲνθύνει ἐν αὐτῇ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀναγκάν, τὸσον θυμασίον πρᾶγμα, ὡς ὁ γρηματισμὸς τοῦ πλανήτου μας.

Συγγραφεὺς τοῦ ὡραίου μωταύου βιβλίου εἶνε ὁ κ. Γ. Π. Βουγιούκας.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἐνα παμμέγιστον ἀδίκον φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ὑπευθύνους ἀρμοδίους διὰ τὴν διορθώσιν του.

Εἰς μίαν τῶν Πυλῶν τῆς Λευκωσίας σταθμιεὶ ὑπάλληλος τοῦ Διοικητικοῦ ὅστις ἐπιθεωρεῖ τὰ φορτῶματα τῶν καυσωτῶν, τὰ ὅποια συνήθως πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου φέρουσιν οἱ χωρικοὶ πρὸς πώλησιν, ἂν εἶνε κομμένα ἀπὸ τὰ δάση καθ' ὅλους τοὺς λεπτεπιλέπτους κανόνας καὶ τύπους.

Ὁ ὑπάλληλος—ἐκτελὼν ἄλλως τὸ καθήκον του—δύναται νὰ ἀναγκάσῃ τὸν χωρικὸν νὰ ρίψῃ τὰ φορτῶματά του, καὶ νὰ στρώσῃ κατὰ γῆς τὰ ξύλα του, μεθ' ὧς ἀρχίζει ἡ ἐπιθεώρησις αὐτῶν ἐνὸς πρὸς ἑν.

Ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ἐπιθεώρησις, ὁ ὑπάλληλος ἀποσύρεται μὲ ἕνα ξηρὸν. Καλὰ εἶνε, τώρα φέρτωσέ τα καὶ τράβα στή δουλειά σου, ὁ ἀφ' ἧων τὸν δυστυχῆ χωρικὸν εἰς μεγίστην ἀμνηχανίαν. Ποῦ νὰ δυνηθῇ μόνος νὰ δέσῃ πάλιν τὰ ξύλα ἐπὶ τῶν ῥάφων, καὶ ἀρκετὰ ἐγκαίρως ὥστε νὰ τοῦ μένῃ καὶ καιρὸς διὰ τὴν πώλησιν;

Ἡμπορεῖ αὐτὸ νὰ δυναστεύῃ φιλανθρωπία διοικητικῆς τοῦ εἰσροστοῦ αἰῶνος;

Πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς πόλιν, —νατί, χων μάλιστα κυβερνητικὴν θέσιν—εὐρίθη πρὸ τριαυτοῦ περιπτώσις, καὶ τὸσο ἐλυπήθη τὸν βασανιζόμενον χωρικὸν, ὥστε ἀπήτησε καὶ ἐπεδύληθ' ὅτι καθεστὸν εἰς τὸν διοικητικὸν ὑπάλληλον νὰ τοῦ βοηθήσῃ.

Τοῦ μαρτυρεῖται τούτου, τὸ ὅτι οἱ μεταξύ τῶν ἄλλων πάσχουσιν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ μας, περιμένοντες ἀνύστατος τὴν κατάργησιν, καθ' ὅσον ὁρῶμεν τρεῖς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΘΙΣΙΝ

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὴν εἰσησιν ἐξ Ἀγγλίας, ὅτι εἰς ἱατρὸς ἐκεῖ ἐπέτυχεν νὰ θεραπεύσῃ τρεῖς φθισικούς διὰ τοῦ ἀντιφθοερικοῦ ὁρμῶν τοῦ Μπέρικ. Εἰς ἐκ τῶν θεραπευμένων ἰσθινῶν ἦτο εἰς τὸ τρίτον στάδιον τῆς φθίσεως.

Ὁ ὁκτωρ εἶπεν ὅτι ἐξέγνωται εἰς ἐφημερίδα ὅτι ἱατρὸς τις ἐν Ἀργεντινῇ Δημοκρατίᾳ προσεκήρθη ποτὲ νὰ θεραπεύσῃ παιδίον πάσχον ἐκ φθορίσεως, καὶ φασκί-

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Σύννοδος τῆς βουλῆς.

Ὁ Ἑλληνικὴ Βουλὴ συνέρχεται εἰς ἑκτακτὸν Σύννοδον, πιστεύεται δὲ ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου αὐτῆς θὰ γίνῃ τὴν 29 λήγοντος.

Δύο Ἰάπωνες εἰς Σαλαμίνα.

Ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας δύο Ἰάπωνες, οἵτινες ἐγνώσθη ὅτι ἦσαν ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ. Ἀφοῦ παρέμειναν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μετέβησαν εἰς Ὀλυμπίαν.

Οἱ δύο Ἰάπωνες εὐθὺς ἅμα ἀπεβίβασθησαν εἰς Πειραιᾶ ἐπέβησαν ἀμαζῶν καὶ διεγυθύνθησαν εἰς τὸ στενὸν τῆς Σαλαμίνας ὅπου παρέμειναν ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας ἐξετάζοντας τὰ στενὰ καὶ τὸν ἑρπύλλον τοῦ Εἰρῆου ὡς δομαζέται τὸ μέρος ὁποθὲν ὁ Βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐβλεπε τὴν ναυμαχίαν τῆς Σαλαμίνας.

Οἱ Ἰάπωνες εἰς συνομιλίαν γενομένην μετὰ Ἑλλήνων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς διαμονῆς των εἶπον ὅτι τὰ στενὰ τῆς Σαλαμίνας ὁμοιάζουν πάρσι πολὺ μὲ τὰ στενὰ τῆς Τσουσίμα, ὅπου συνέβη ἡ τελευταία καταστρεπτικὴ διὰ τὴν Ρωσσίαν ναυμαχία.

Οἱ δύο Ἰάπωνες προσεπάθησαν νὰ διατηρήσωσιν ἄκραν ἐχεμύθειαν περὶ τῆς ιδιότητος των.

Δωρεὰ τοῦ κ. Εὐγενίδου.

Ὁ γνωστὸν, ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁμογενὴς κ. Εὐγενίδης εἶχε πρότινος δηλώσῃ ὅτι προσφέρει εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, καὶ τὸ πρῶτον τούτο θὰ καταβάλλεν εἰς δόσεις δέκα χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος. Μέχρι τοῦδε εἶχεν ἀποστείλῃ 40 χιλιάδας δραχμῶν.

Πρὸ τινων ὁμογενῶν ἀπέστειλεν ἐμὸς ἄνθρωπος τὸν ὑπόλοιπον τῆς δωρεᾶς του, ἥτοι 60 χιλ. δραχμῶν, τὰς ὅπας κατὰ τὴν πρώτην δηλώσιν του θὰ καταβάλλεν ἐκ διαλειμάτων μέχρι τοῦ ἔτους 1911. Οὕτω τὸ Ταμεῖον τοῦ Στόλου θὰ ὠφειλῇ καὶ τοὺς τόκους τῶν χρημάτων τούτων τὰ ὅποια κατατίθηται ἡτῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

Οἱ Ὀλυμπιακοί.

Ἀνεκρινώδη ἐπισήμως ὅτι εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας θὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ Ἰαπωνία, ἀποστέλλουσα πρῶτης τάξεως ἀθλητάς.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ 1906 θὰ παρουσιάσῃ αὐξησιν κατὰ 400,000 δραχμῶν τοῦ περυσικοῦ.

Θεὸς μήπως ἡ ἰσθινὴ μετοδεθῇ εἰς τὴν μητέρα τοῦ παιδίου, ἡτ' ἐπὶ τὴν ἐξηθνημένην καὶ ἐπὶ τὴν ἐκ φθίσεως, ἐνδοκίμασεν αὐτὴν μὲ ἀντιφθοερικὸν ὁρμῶν ὡς προληπτικὸν μέτρον. Τότε ὁ ἱατρὸς ἀνελήθη ὅτι ἡ ὑγεία τῆς ἰσθίνου, καὶ ἐπανελάβε τὸν ἐμβολιασμὸν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ θεραπευθῇ ἡ ἰσθινὴ ἐκ τῆς φθίσεως.

Ὁ ἱατρὸς τῆς Ἀφρικής ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμα εἰς τινὰς τῶν ἰσθινῶν του, καὶ αἱ δοκιμαίαι του ἐτετέθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ ἐπαναστάται τῆς Κρήτης.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Κρήτης, ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα ὁ περ παρέχει ἀμνηστείαν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας τοῦ Θερίσου, οἵτινες καὶ ἐπανήλθον ἤδη εἰς τὰς πόλεις.

Ἀμνηστία δὲν ἐδόθη εἰς τοὺς χωροφύλακας οἵτινες εἶχον ἐνωθῇ μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν, δι' ὅ ἡναγκάστησαν οὕτοι ν' ἀπέλθωσιν εἰς Ἀθήνας. Θεωρεῖται ὁμοῦ βέβαιον ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου θὰ δεθῇ καὶ εἰς τούτους πλήρης ἀμνηστία.

Αἱ δυνάμεις κατὰ τῆς Τουρκίας.

Μὴ ὑποχωρησάσης τῆς Πύλης περὶ Διεθνὸς οικονομικοῦ ἐλέγχου ἐν Μκεδονίᾳ, ὁ ἡνωμένος στόλος τῶν Δυνάμεων ἀπέπλευσε ἐκ Πειραιῶς καὶ κατέλαβε τὸν λιμένα καὶ τὴν πόλιν τῆς Μιτηλῆς.

Ὁ στόλος εἰσελθὼν εἰς τὸν λιμένα δὲν ἐχαιρέτισε τὴν τουρκικὴν σημαίαν. Ἀγῆμα ἐκ 400 ναυτῶν κατέλαβε τὴν πόλιν, τὸ Τελωνεῖον καὶ τὸ Τηλεγραφεῖον. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἀπεσύρθη εἰς τὸν στρατῶνα, ὁ δὲ Βαλῆς εἰς τὸ φρούριον.

Περὶ τὰ 15 ξένα πολεμικὰ περιπολοῦσι μεταξύ Σμύρνης καὶ Τενέδου, ἐλιγετο δὲ ὅτι ὁ Διεθνὴς στόλος θὰ κατελάμβανε καὶ τοὺς δύο τούτους λιμένας.

Ἐν τούτοις θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ Σουλτᾶνος θὰ ὑποχωρήσῃ ἐν τέλει.

Τὰ ἐν Ρωσσίᾳ.

Ἐκατὸν χιλιάδες ἐργάται ἐν Πετροπόλει εἶνε ἀργοί, ἀπειλοῦντες στάσιν ἐν ἡ περιπτώσει οἱ ἐργοστασιάρχαι δὲν παραδεχθῶσι τὴν οὐκ ἔργασίαν.

Ὁλόκληρος ὁ στόλος ἐν Σιβαστουπόλει ἐπανεστάτησεν. Οἱ ναῦται ἀποβιβάσαντες ἠλευθέρωσαν τὸν ὑποπλοίαρχον Σιὶς ὅστις ἐπρόκειτο νὰ δικασθῇ ἐπὶ τῷ ὅτι κατέθεσε στεφάνους ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἐπαναστατῶν τῶν φονευθέντων κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἐπεδιδάσθη ἀμέσως τοῦ κατὰρομικοῦ Ὀτσακῶφ καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στόλου.

Ὁ Διοικητὴς τότε διέταξε τὴν μοῖραν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν λιμένα, ἀλλ' ὁ ὑποπλοίαρχος Σιὶς ἠρνήθη, γνωστοποιήσας εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅτι εἰάν τις τῶν φυλακισμένων ναυτῶν ἀχθῇ πρὸ τοῦ στρατοδικείου, θὰ βομβαρδίσῃ τὴν πόλιν.

Ὁ «Ἐπίσημος Ἀγγελιοφόρος» τῆς Πετροπόλεως ἀγγέλλει ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σλουεσμπούργ 6000 ἐργάται ὠπλισμένοι μὲ ρεβόλβερ, τουφέκια, μαχαίρας καὶ λόγχας διατρέχουσι τὴν ἐπαρχίαν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ συνδρομηταὶ τοῦ «ΚΥΠΡΙΟΥ», τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ οἱ βρεθόντες τὴν συνδρομὴν τῶν νῦν σπεύτωσι ν' ἀποστείλωσιν αὐτήν.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΝΕΑ

Εκπαιδευτική Επιτροπεία
Λευκωσίας.

Με τὸ ζήτημα τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Επιτροπείας συνέβη ἀκριβῶς ὡς ἀνεγράφομεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον, ὅτε προεβλέπομεν ὅτι «ὅλας τὰς βεβαιότητας ἔχει ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Πασχάλη.»

Ἡ ἐκκρεμότης παρετάθη καὶ τὸ Σάββατον, τὴν Κυριακὴν, Δευτέραν καὶ Τρίτην.

Τὴν Τετάρτην δὲ μετὰ τῆς 4ης καὶ 5ης μ.μ. ὁ Διοικητὴς ἀπέστειλε πρὸς ἑ. ἑκαστὸν τῶν μελῶν τοῦ ἐιρημέ-
νου συνδυασμοῦ τὸν διορισμὸν ὡς μέ-
λους τῆς νέας Ἐκπαιδευτικῆς Επιτρο-
πῆς, τὴν ὁποίαν κατὰ ταῦτα ἀπετέλεσαν
ὁ κ.κ.

Πασχάλης Κωνσταντινίδης,

Ἀγγελῖος Ἀρτέμις,

Χριστόδουλος Γ. Μιχαηλίδης,

Α. Λιασιδής,

αδόντες φήρους 37 κατὰ 36. Συμ-
ωνως πρὸς τὸν ὑπάρχοντα Νέμον, ἡ
ἀρκεία τῆς ἰσχύος τῆς Ἐκπαιδευτικῆς
Επιτροπείας εἶνε δύο ἔτων.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Διοικητοῦ ἀναγγέ-
λντος τὸν διορισμὸν ἔχει ὡς ἐξῆς :—
Ἀριθμ. 571/05.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ,
ΚΥΠΡΟΥ, 6 Δεκεμβρ. 1905.

Κύριε, Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς
ἡρεφορήσω ὅτι ἐν ἐκλογῇ γενομένῃ
30ῦν λήξαντος, ἐξελέγητε ὡς μέ-
της Ἐπαρχιακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ε-
πιτροπῆς διὰ τὰ ἔτη 1905—1907.

Ἐχὼ τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι,

Κύριε,

ὁμέτερος εὐπειθὴς θεράπων,

C. S. Cado

Διοικητῆς.

Ἡ διαδῆλωσις.

Ἡ ἐπιτυχέουσα μερὶς ἐώρτισε τὴν
ν τῆς διὰ διαδηλώσεως τὴν νύκτα
προχθὲς Πέμπτης. Οἱ κώδωνες τῶν
ἡσιῶν ἀντήχουν τῶν μὲν χαρμυ-
σῶς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ μεσονυχίου
οὐργίας τῶν Χριστουγέννων ἢ τοῦ
χα, ἐνφ' ἄλλων ναῶν, εὐαγγελιστῶν
τὴν ἀντίθετον μερίδα, ἐκρούοντο πεν-
ς.

Ἰλος ὁ κόσμος θὰ ἐμολογήσῃ, ὅτι
ἰσδὸς αὐτῇ συμβαίνει μόνον ἐν Κύ-
πῳ.

ΩΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΓΗΣ

ἰσθάνομεν ἀσφαλῶς, ὅτι ἡ ἡττη-
μερὶς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας
σισε νὰ φέρῃ ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ
ἡριου κατὰ τοῦ κύρους τοῦ ἀπο-
ματος ὡς στηριζομένου ἐπὶ μερο-

ισιολογίᾳ δὲ καὶ ἀν' ἡθελὶν ἐ-
ἰχθας τῆς δίκης ταύτης θεωρεῖ-
λὺ ἀμφιβολος ἡ μεταβολὴ τοῦ
ἰσματος τῆς ἐκλογῆς.

ΝΕΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΜΕΛΟΣ

Τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης ὁ Μ. Ἀρμο-
στῆς διώρισε προσωρινὸν μὴ αἰρετὸν
μέλος τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τὸν
κ. Ἀλφρεδ Κασολακ Πέλλ, Ἀρχι-
δασονόμον, ἀντὶ τοῦ κ. Οὐίλφρεδ Κέ-
λετ, πρῶτον Διοικητοῦ Λευκωσίας ἀ-
πελθόντος τῆς Νήσου εἰς ὑπηρεσίαν ἐν
ἄλλῃ ἀποικίᾳ.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

(Μετὰ ἐπανόρθωσις.)

Ὡς ἐγράφομεν, τὴν Ἐπαρχιακὴν Ἐκ-
παιδευτικὴν Επιτροπὴν Κυρηνείας ἀπε-
τέλεσαν οἱ κ.κ. Λ. Φιερὸς, Ἰω. Γρ. Δη-
μητριάδης, Χαρίλαος Χ. Ἰωαννίδης καὶ
Ἰωάννης Βασιλείου.

(Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον εἶγομεν
γράψῃ ἀντὶ τοῦ κ. Χαρίλαου Χ. Ἰωαν-
νίδου τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κ. Γεώργιον
Χ. Ἰωαννίδην.)

Ο ΚΩΜΟΔΙΚΗΣ ΛΕΥΚΩΝΙΚΟΥ.

Ἀπαξ τοῦ μηνὸς εἰς Τρίκωμον.

Διαταγὴ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, ὁ Κω-
μοδικῆς Λευκωνίκευ θὰ μεταβαίῃ ἀπαξ
τοῦ μηνὸς εἰς Τρίκωμον, ἵνα ἐκδικάζῃ
τὰς δίκας τῶν περὶ τῆς κωμοπολεως
ταύτης χωρίων.

Περὶ τούτου ἔχον ὑπεβάλλῃ αἰτησιν
οἱ κάτοικοι.

Ο ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Τὰ ἱερεῖα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου
ἡ Αὐτοῦ Πανιερωτοῦ ὁ Κυρηνεὶας προέστη
τῆς ἱεροτελεστίας τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ
Παλαιομετῆρου. Ἡ τελετὴ ὑπῆρξεν ἐλο-
γύατος καὶ ἐξελήχθη ἐν μέσῳ βαθυτάτης
εὐλαδίας, πλήθους πολλοῦ συφρέουσα τοῖς
καὶ ἐκ τῶν περιχώρων. Τῆς τελετῆς συμ-
μετέσχον οἱ ἱεροδίακονοι τῆς Ἀρχιεπισκο-
πῆς κ.κ. Ἰωσήφ καὶ Ἰωαννίκιος, μετὰ τοῦδε
ἐξουφάλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἀλλί-
φωνος ἱερομόναχος Κύκκου Μεθόδιος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς ὁ Σπῆτος
Μητροπολίτης ἐμήλησε περὶ τῶν ἐγκαινίων
καὶ τοῦ οὐαίρου τοῦ Ἰακώβ, γοητεύσας τοῦ
ἐκκλησιαζομένου εἰς τῆς διέταξίς τοῦ.

Τὴν Δευτέραν εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον ἡ
Α. Πανιερωτοῦ ἐχειροτόνησεν ἱεροδίακονον
τὸν κ. Λογγίνον, ἐκ Λακατάμειας. Ἡ μῆ-
νευσε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ εἰδὼς
ὅτι τοὺς χωρικοὺς πῶς νὰ διάγῃ τὸν βίον
τῶν. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ ἀκούρατος
ἱεράρχης ἐμνημόνευσεν εἰς τὸ κοιμητήριον
τοῦς τεθαμμένους, καὶ περὶ τὴν μεσημέριαν
ἀναχώρησεν εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ, προ-
πεμφθεὶς διὰ κωδονοκρουσιῶν καὶ συνοδου-
θείς ἐπὶ μέγα διάσθημα ὑπὸ τοῦ διδασκάλου,
τῶν μαθητῶν καὶ ὄλων τῶν κατοίκων.

Ἡμεῖς, εἶπεν ἀποχαιρετίζων, ὅτι οἱ
κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου διακρίνονται
διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ φρόνησιν, καὶ τοῦτο
εἶδον μὲν τοὺς ἰδίους μου ὀφθαλμοὺς μετ' εὐ-
χαριστήσεως. Εὐχομαι εἰς τὸν ὕψιστον
ἵνα πάντοτε ἐσώγετε εὖ τω καὶ ἐστέ βέβαιοι
ὅτι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι μεθ' ὑμῶν.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας ἐπανήλ-
θε χθὲς ἐκ δεκαήμερου περιόδου ἀπὸ
τὴν Λάρνακα καὶ Λεμεσό, ἀναχωρεῖ
δὲ πάλιν κατ' αὐτὰς διὰ περιόδου εἰς
τὴν Ἐπαρχίαν Κυρηνείας.

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΓΕΝΕΘΛΙΟΙΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ Διδάσκαλοι
τοῦ χωρίου Ἀλάμπρας ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν
γενεθλίων τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου ἱστα-
σαν συγχρητῆριον γράμμα πρὸς τὴν Α. Ἐ-
ξουχότητα τοῦ Μ. Ἀρμοστῆ, τὸ παρελθὸν
εἰς Σάββατον ἑλαδὸν τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν:—

3318 Ἀρχιγραμματεία Κυβερ-
1905 νήσεως Κύπρου.

Τῇ 16, Νοεμβρίου, 1905.

Κύριε, Ἐνετάλην παρὰ τῆς Αὐτοῦ
Ἐξουχότητος τοῦ Μιγάλου Ἀρμοστοῦ,
ὅπως ἀναγγείλω μετ' εὐχαριστιῶν τὴν
λήψιν τῆς ἀπὸ 10 ἱσταμένου μηνὸς ἐ-
πιστολῆς σας, δι' ἧς διαβιβάζετε συγ-
χαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπιτείῳ γενεθλίῳ
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέ-
ως τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης ἐδέχθη μετ'
εὐχαριστήσεως τὴν ἐκφράσιν τῶν ἐμι-
μοφρῶν καὶ εὐμενῶν αἰσθημάτων ὑ-
μῶν.

Ἐχὼ τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ, Κύριε,
ὁμέτερος εὐπειθὴς θεράπων,

(ὕπογραφή) Ι. Κ. ΓΟΑΡ,

προσωρινὸς Ἀρχιγραμματεὺς τῆς
Κυβερνήσεως.

Οἱ κάτοικοι ἔχουσι τὴν πεποίθησιν,
ὅτι ὁ Μ. Ἀρμοστῆς, ἐκπληρῶν τὸν
πῶθον αὐτῶν, θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸ ἱ-
στορικὸν Ἰδάλιον καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ

Ἡ ΑΝΑΓΛΩΗ,

Νέα δωρεὰ τοῦ κ. Ἰ. Πε-
σμαζογλῶ.

Ὁ ἐπίτιμος Προέδρος τοῦ Συλλό-
γου τῶν Μικρασιατῶν «Ἀνατολῆς»
κ. Ἰωάννης Πεσμαζογλεῦ, μαθὼν παρὰ
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰς πολλὰς
αἰτήσεις Μικρασιατικῶν Κοινοτήτων πρὸς
τὸν Σύλλογον πρὸς περὶ αὐτὴν ὑποτρό-
φον, ὅπως ἐκπαιδευθῶσιν ἐν τῷ ἱεροδι-
δασκαλίῳ τῆς Ἀποκαλύψεως ἐν Πά-
τμῳ καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ταμείου
τοῦ Συλλόγου πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγ-
κῶν τούτων, ἔσχε τὴν γενναίω φροσύνην
ὁ φιλοπατρὶς καὶ φιλέμμενος Ἀνὴρ νὰ
διπλασιάσῃ τὴν ἐξ ἐξήκοντα Ὀθωμανι-
κῶν λίρων ἐτήσιαν αὐτοῦ χορηγίαν πρὸς
ἐκπαίδευσιν ἱεροδιδασκάλων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον βαθείως
συγκεκμημένον ἐκ τῆς νέας ταύτης
πρὸς τὸν Σύλλογον εὐεργεσίας τοῦ ἐπιτί-
μου αὐτοῦ Προέδρου, ἐξέφρασε διὰ θερμῶν
λογίων τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ, τὴν τοῦ
Συλλόγου, καὶ τῶν εὐεργετουμένων Μι-
κρασιατικῶν Κοινοτήτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Νοεμβρίου, 1905.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΕΙΣ ΦΟΝΟΣ

‘Ιερεύς κατηγορούμενος ἐπὶ
δολοφονία

Τὴν Τρίτην ἡ ἀτυτομία ὠδήγησε
δέσμιον εἰς Λευκωσίαν ἱερεὶς τι ἀ ἐκ Γα-
ληνῆς τῆς Λεύκας κατηγορούμενον ἐπὶ
φόνῳ ὀθωμανοῦ τινος ἐκ τοῦ αὐτοῦ χω-
ρίου.

Αἱ ὑποψίαι τῆς ἀτυτομίας ἐστράφη-
σαν κατὰ τοῦ ἱερέως· τοῦτου διὰ τὸν ἐ-
ξῆς λόγον :

Πρό τιος ὁ ἱερεὺς εἶχεν ἀγροῖαν ἐν
καταναγκαστικῇ πείρῳ νερόμυλον
ἀνήκοντα εἰς τὸν φονευθέντα ὀθωμα-
νόν. Οὗτος ὁμως δὲν ἤλθοι νὰ ἐγκα-
ταλίπῃ τὸ κτήμι του, αἱ ἡ ὑπόθεσις ἤλ-
θεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ ἐξέ-
δωκεν ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως ἀλλὰ
τὸν παρεκάλεσε νὰ ἀρῇ τὸν πρῶτον
κάτοχον ὡς ἐργάτην εἰς τὸν μύλον.

Λέγεται ὁμως ὅτι ὁ τελευταῖος εὗτος
ἐξηκολούθει νὰ φέρεται ὡς ἰδιοκτήτης.
Ἐν τέλει εὐρέθη φονευμένος διὰ πυρο-
βόλου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Τὴν προσεχῇ Τετάρτην, ἑορτὴν τοῦ
ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐστῶσιν κατὰ
παλαιὸν ἔθωμον αἱ Συντεχνίαι Λευκωσί-
ας.

Ἐπὶ τούτῳ τὴν Λειτουργίαν θὰ τε-
λέσῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Τριπύτου ὁ Ἀρ-
χιμανδρίτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Φι-
λέθεος, κατὰ τὴν λειτουργίαν δὲ θὰ ἐ-
μιλήσῃ ὁ ἱεροκέρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
κ. Χαλκίας Παπαϊωάννου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΥΠΡ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Πότε ἀναχωρεῖ εἰς Ἀγγλίας.

Τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀγορασθὲν πρῶτον
ἀτμόπλοιον τῆς Ἀνωύμου Ἀτμο-
πλοϊκῆς ἑταιρείας Λεμητοῦ ἔλαβε δια-
ταγὰς ἐπὶ φερτῶσιν γαϊάθρακας, ἀ
ναχωρήσῃ δὲ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύ-
την κατευθυνόμενον εἰς Πειραιᾶ.

Εἰς τὸν λιμένα θὰ προστεθῶσιν ἐπὶ
τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ ἄλλαι θέσεις ἐπι-
δατῶν, καθέσονται δὲ ὑπάρχουσιν δὲν
εἶναι ἐπαρκεῖς, τοῦ σκάφους ὅπως φερ-
τητοῦ. Μεθ’ ὅθι θὰ νηλογηθῇ καὶ θὰ
διευθυνθῇ εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Κύ-
προν.

ΝΕΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως
ἐδημυσσεύθη ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Ὁμη-
φόρου Μακρυγιάννη ὡς Πιστοποιούντος
ὑπαλλήλου (Συμβολαιογράφου)

Τὸ κοινὸν μετα χαρᾶς θὰ μάθῃ τὸν
τὸν τῶσον ἀναγκαστὸν διορισμὸν τούτου.
Ὁ κ. Μακρυγιάννης ἔχει μεγάλην νο-
μικὴν πείραν, ἐνέκυψε δὲ καὶ εἰς ἰδιαι-
τέρας μελέτας, ὥστε νὰ δύναται νὰ
συντάσῃ Συμβολαία καὶ παρόμοια ἔγ-
γραφα καθ’ ὅλους τοὺς νομίμους τύπους.
Θὰ κρατῇ δὲ καὶ ἰδιαίτερον βιβλίον
Πρακτικῶν εἰς τὸ ὅποιον θὰ καταχωρί-
ζῃ πᾶν πιστοποιούμενον ὑπ’ αὐτοῦ ἔγ-
γραφον, εὕτως ὥστε εἰ περιπτώσῃ ἀ
πωλείας τοῦ πρωτοτύπου νὰ χρησιμεύῃ
τὸ βιβλίον τοῦτο ὡς μαρτυρία.

ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αἱ βροχαὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐβδομά-
δος ταύτης ὑπῆρξαν ἀρθροὶ καὶ γενι-
καὶ σχεδόν. Ἐν Λευκωσίᾳ αἱ βροχαὶ
τῆς αὐγῆς τῆς Κυριακῆς συνωδεύοντο
ὑπὸ θυέλλης· ἐκ τούτων ὁ Πεδιαιὸς
ἔφερεν ὀρεκτὸν ὕδωρ.

Εἰς Τρίκωμον ἔβρεξε τὸ Σάββατον,
μόνον δὲ εἰς τινα τῶν Κοκκινόχωριων
τῆς Μεσαορίας καὶ τινα τῶν χωρίων
Μόρφου δὲν ἔβρεξεν ἀκόμη.

Ἐν γένει ἡ ἀποψις εἶνε καλὴ, τοῦ
καιροῦ ἐξακολουθοῦντος λίαν ὕγρου καὶ
κλίοντος πρὸς τὴν βροχήν.

Διεικτοὶς τηλεγραφικῆς γραμμῆς

Ἐκ τῆς καταιγίδος τῆς πρωίας τῆς
Κυριακῆς διεικτοὶς ἡ τηλεγραφικὴ γραμ-
μὴ μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λευκωσίας, κα-
τασταθίσῃς εὕτω ἀδυνάτου τῆς τηλε-
γραφικῆς συνεννόησεως καὶ μετὰ τῆς
Λεμητοῦ καὶ Πάφου.

Ἡ γραμμὴ ἤδη ἐπιδιωρθώθη.

Αἱ βροχαὶ τοῦ Σεπτεμβρίου.

Κατὰ τὴν ἐπίσημὴν στατιστικὴν, τὸν
παρελθόντα Σεπτέμβριον ἔβρεξε μόνον
ἐν Λευκωσίᾳ 0.18.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

— Τῇ αὐρίῳ Κυριακῇ κατὰ τὴν θείαν
λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰακώ-
βου θὰ ἐμιλήσῃ ὁ ἱεροκέρυξ τῆς Ἀρχιεπι-
σκοπῆς κ. Χαρίλιος Παπαϊωάννου.

— Τὴν Δευτέραν ἐκδηλοῦν ἐν Λευκωσίᾳ
ὁ Χατζηκωνσταντῖνος Νικολαΐδης, ἐν ἡλικίᾳ
ὀγδοήκοντα ἑτῶν, χρηστὸς οἰκονομάρχης
καὶ ἐκ τῶν ἀρχαιτέρων ὡς πρὸς τοὺς
τρόπους καὶ τὴν ἀγαθότητα κατείκων. Ἀ-
πευθύνετο θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν
γηραιὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του.

— Ἐξεδόθη τὸ 123 τεύχος τῶν «Πανα-
θηαίων». Περιεχόμενα : Ἀριστοτέλους
Βιολωρίτου Ἀνέκδοτοι Ἐπιστολαί. Στέλ-
λιου Σερριλῶδη, Ὀκτώστιχ. Ἐρρίκου
Χάινε, Ἀπὸ τὰς τραγούδιαι τοῦ γυρσοῦ,
ὅτι Πιόλου Γνευτοῦ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου,
Ἀπὸ τὰς χρονικάς τοῦ Μορέως. Ἰουλίου
Ἐσλιν, Ἀρχαῖες ζωγραφίαι. Βαλερίου
Στάη, ὀρχηστρικὰ ταξίδια. Καρόλου Δί-
ελ, Ἡ αὐτοκρίτειρα Θεοδώρα. — Ἐκδόσεις
φιλολογικαί, καλλιτεχνικαί, ἐπιστημονι-
καί. — Εἰκόνες : Γολοιογραφικὴ Σελίς Θ.
Ἀννίνου, ἐκτὸς τοῦ καμμένου, χρωματιστή,
καὶ πολλαὶ ἄλλαι.

— Ἐν Ἀθήναις ἤρξατο ἐκδόσεως
νέα ἐβδομαδιαία ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον
«Ἑλληνομίαν» ὅργανον τοῦ Συνδέσμου
εὐπὲρ ἀνορθώσεως τοῦ καθεστώτος.

— Ἐξεδόθη τὸ τεύχος τοῦ μηνὸς Σε-
πτεμβρίου τοῦ Παιδαγωγικοῦ Περιοδικοῦ
«Ἐκπαιδεύσεως».

Πωλοῦνται δύο ἄμαξαι καινούρ-
γες, ἡμὲς μία τοῦ εἶδους Λανδῶ, δυναμένη
νὰ φέρῃ ἐντὸς 4 ἐπιδάτας (ἐκτὸς δὲ τὸν
ἀμαξηλάτην,) ἡ δὲ ἄλλη Καπριολέ τε-
τράτροχον, συρόμενον ὑπὸ ἐνὸς ἢ δύο
ἵππων καὶ μετασχηματιζόμενον εἰς πέν-
τε διάφορα σχήματα, οὕτως ὥστε νὰ
φέρῃ 2, 3 ἢ 4 πρόσωπα. — Πληροφο-
ρίαι παρὰ τῷ κ. Π. Περδῖω, εἰς Λευ-
κωσίαν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΝ

Τὰ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου
ἐμπορεύματα.

Ὁ Σιδηρόδρομος μετὰ τὴν ἐπιδιόρθω-
σιν τῶν ζημιῶν του ἐπανελάβε τακτικῶς
τὰ δρομολόγια του.

Εἰς Λευκωσίαν, καὶ παρὰ τὸ κατὰ-
στημα τοῦ Ταμιευτηρίου «Λευκωσίας»,
θὰ ἰδρυθῇ Γραφεῖον Διαμετακομίσεων τὸ
ὅποιον θὰ παραλαμβάνει καὶ θὰ παρα-
δίδει τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἐρχόμενα διὰ
τοῦ σιδηροδρόμου.

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο, ὅπερ θὰ συντελέ-
σῃ μεγάλως εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ σιδη-
ροδρόμου καὶ εἰς τὴν εὐκολίαν τῶν ἐμ-
πόρων καὶ τὸ ὅποιον ἦτο ἀπαραίτητον,
θ’ ἀρχίσῃ ἐργαζόμενον μετὰ τινος ἡμέ-
ρας.

ΓΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΜΟΣΤΕΙΟΝ

Τὴν Τρίτην καὶ Πέμπτην, ὡς ἐγράφεν,
ἐδόθησαν εἰς τὸ Ἀρμοστεῖον τὰ δύο πρῶ-
τα γεύματα τῆς περιόδου.

Εἰς τὸ γεῦμα τῆς Τρίτης μεταξὺ τῶν
προσκεκλημένων εἴτινες παρεκάθησαν ἦ-
σαν ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Γαζάρ, ὁ κ. καὶ ἡ
κυρία Χάττον Ρίτσαρδς, ὁ Ἡγούμενος
Κύκλου, ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Ἀρτέμη, ὁ κ.
καὶ ἡ κυρία Πασχάλη.

Εἰς τὸ γεῦμα τῆς προχθαινῆς ἐσπέρας
παρεκάθησαν ἐκ τοῦ ἀρμοστείου ἡ αὐτοῦ
Ἐξοχότης ὁ Μ. Ἀρμοστής, ἡ Λαϊκὴ
Κίχ-Χάρμαν, μὲ κατεμέλειαν ἐνδυμα-
σίαν, ὁ ἀνταλῶν γρηὴ ὑπασπιστοῦ κ.
Ἐξένσταμ. Ἐκ τῶν προσκεκλημένων
δὲ ὁ κ. ἡ κυρία καὶ ἡ δεσποινίς Ἐξέν-
σταμ, ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Σμιθ, ὁ κ. καὶ
ἡ κυρία Θ. Θεοδότου, ὁ κ. καὶ ἡ κυρία
Σιδασλῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Δέρβη, ὁ
κ. καὶ ἡ κυρία Ἀμυραγιά, ὁ κ. καὶ ἡ
κυρία Φρόστ.

Ὁ στολισμὸς τῆς τραπέζης, μὲ ἀρθρον
ἀνθῆς τῆς ἐποχῆς, ἦτο καλαίσθητος ἀπα-
ραμίλλου, φαγητὰ ἐστίου ποικιλίας,
σμπάνια δὲ ἀπ’ ἀρχῆς μέχρι τέλους.
Μετὰ τὸ γεῦμα αἱ κυρίαι εἰς τὸ σαλόνι
τῆς Λαϊκῆς Κίχ-Χάρμαν διήλθον μέχρι
τῆς 11 ὥρας μὲ μουσικὴν ἐκλεκτήν.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ὁ θίασος «Ὁρφεύς», ἐξακολουθεῖ μετ’
ἐπιτυχίας τὰς παραστάσεις του ἐν Λάρνακι
εἰς τὸ θέατρον Καραβιώτου. Ὁ θίασος τυγ-
χάνει μεγάλης ὑποστηρίξεως ὑπὸ τοῦ κοι-
νοῦ, καὶ θὰ συμπληρωθῇ μετ’ ὀλίγων διὰ
νέων προσώπων.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορά Λευκωσίας.

Παρασκευὴ, 25/8 Δεκεμβρίου.

Κριθάρια	τὸ κοιλόν	γρ.	18—19
Σιτάρια	»	»	30—34
Βρώμη	»	»	12
Ὀρός ἐντόπιος	»	»	25—26
Ρακή σοῦμα 20 βαθμ.	ἡ ὀκ.		2
Κουρκιά,	ἡ ὀκ.	παράδος	60—65
Λινόςπορος	»	»	62—65
Γλυκίνισος	»	γρ.	4—4 1/2
Οἶνοι νέοι α’	τὸ γομάρι	σελ.	15 1/2
Οἶνοι β’	»	»	11
Οἶνοι παλαιοί	»	»	20—22
Κομπινάρι	»	»	22—25
Βιμβίακι,	ἡ λίτρα	γρ.	12
Λίρα Ἀγγλίας	πρὸς γρ		182.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Βαρυσημαντος προτροπαί Του
πρός τους Έλληνας.

Κατὰ τὴν διαμονὴν Του εἰς Λονδὶνον ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐδέχθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν ὑπερδιακούς, ἑλληνας τῆς κοινότητος τοῦ Λονδίνου καὶ ἀντιπροσωπείας τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἄλλων πόλεων τῆς Ἀγγλίας. Ὡσαύτως ἀντιπροσωπεία; πλείων φιλελληνικῶν τωματείων καὶ ἄλλων ἐχόντων σχέσιν μετὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς παρισταμένους ἑλληνας, εἶπεν ἑλληνιστὶ τὰ ἑξῆς:—

«Ἐνθυμούμαι ὅτι τὸ πρῶτον τὴν χώραν ταύτην ἐπισκέφθη τὸ 1863, προτοῦ ἀπέλθω εἰς Ἑλλάδα, ἵνα ἀναλάβω τὸ ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως προσηρθέν μοι στέμμα. Καίτοι δ' ἐκτοτε τόσα παρήλθον ἔτη, ἀκόμη ἐναργεῖς τηρῶ εἰς τὴν μνήμην μου τὰς φυσικογνωμίας τῶν διακεκριμένων πατριωτῶν τῶν ἡμετέρων τότε.

«Εὐτυχῆς λογιζομαι καὶ εἶμαι συγκεκνημένος, ὅτι εὐρίσκωμαι μετὰ τῶν μελῶν, τῶν φιλοπατρίδων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, παρὰ παντὶ δ' Ἑλληνας ἐν τῇ Ἀλγεσίᾳ καὶ ἰδίως ἐκ τῶν οἰκούντων τὴν Αἴγυπτον, τὴν Μεγ. Βρετανίαν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων διακεκριμένων κοινοτήτων προσδοκῶ ὑποστήριξιν τῆς πολιτικῆς Μου, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς χώρας.

«Εὐτυχῆς λογιζομαι, δυνάμενος νὰ βεβαιώσω ὅτι μεγάλοι πρόδοι ἐπιτελέσθησαν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ τελευταία ἔτη εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὰς τέχνας καὶ τὴν γεωργίαν, τέλος δέ, ἀλλ' ἔχει καὶ τελευταίον, εἰς τὴν πολιτικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς χώρας, ἥτις ἀφομοιοῦται πρὸς τὰς ιδέας τῶν δυτικῶν χωρῶν. Ἡ φιλικὴ καὶ εὐτακτὴς διεξγωγή τῶν συζητήσεων τῆς Ἑθνικῆς Βουλῆς ἐφείλεται τόσον εἰς τὴν ἡθικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἀρετάς τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων πολιτικῶν κοιμμάτων.

«Ἐκάστη χώρα (προσέθηκεν ὁ Βασιλεὺς) ἔχουσα πολιτικὴν, ἰδίως δὲ πᾶσα χώρα μικρά, καθήκον ἔχει νὰ τηρῇ κατὰ ἑξῆς καὶ κατὰ θάλασσαν τὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς καλὴν κατάστασιν. Πρὸς ὑποστήριξιν καὶ πραγματοποιήσιν τῆς πολιτικῆς ταύτης προσδοκῶ, ὅτι πᾶς Ἕλληνας θέλει συμβάλλῃ βοηθῶν εἰς τὴν ἐφικμογὴν αὐτῆς.

«Ὁ Σύνλογος «Βύρων».

«Ὁ περιώνυμος φιλελληνικὸς Σύνλογος «Βύρων», ὅστις ἀριθμεῖ ὡς μέλη λίαν ἐξέχοντα πρόσωπα τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας, ἔλαμε πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον ἐγκάρδιον προσφώνησιν, τὴν ὁ ποίαν ἐνεχείρισαν εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ ὁ βουλευτὴς Στήβενσον πρόεδρος τοῦ Βύρωνος, μετ' ἄλλων δύο μελῶν.

Εἰς τὴν προσφώνησιν τὰ μέλη τοῦ «Βύρωνος», διαβιβάζουσιν τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς ἀφοσιώσεώς των πρὸς τὸν Θρόνον του καὶ τὸ αὐτόν του.

— Ὅντις πεπεισμένοι, ἐξακολουθεῖ

ἡ προσφώνησις, ὅτι ὁ ἱστορικὸς τῆς Ἑλλάδος θ' ἀναγράφῃ τὰς μεγάλας καὶ διηγεῖται ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἡ Μεγαλειότης Σας ἤδυνήθη νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν πολιτισμὸν κατὰ τὰ 42 ἔτη τῆς βασιλείας Σας, χαίρομεν ὅτι ἡ Μεγαλειότης Σας καὶ ὁ Πρίγκιψ Νικόλαος ἔλαβετε τὴν εὐχαρίστησιν ὅπως παραστήτε μάρτυρες τῶν βαθίων καὶ ἰσχυρῶν αἰσθημάτων τῆς ἀδελφότητος καὶ ἀγάπης ἅτινα συνδέουσι τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ βρετανικὸν ἔθνος.»

Εἰς ταῦτα ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:—

— Κύριοι Στήβενσον καὶ κύριοι, Εὐμενὴ διαθεσὶν ἰδεῖσθε προσιθόντες ἐνταῦθα νὰ με ἴσητε. Αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ὑμετέρας εὐμενείας ὡσαύτως με συνεκίνησαν, ἐπιθυμῶ δὲ καὶ πάλιν νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς θερμότατα, ὅχι μόνον διὰ τὴν εὐσταθὴ ὑμῶν εἰς πολλοὺς κλάδους ἐργασίας ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνεκίνησιν ἐπιφύλαξιν τοῦ ὑμετέρου διοικητικοῦ συμβουλίου, γνωρίζοντος πότε νὰ δμύλῃ καὶ πότε νὰ σιωπᾷ. Πιστεύω γὰρ, ὅτι σὰς εἶμαι λίαν ὑπόχρεως δι' ὅσα εἶπατε ὑπὲρ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Οἰκογενείας μου.

ΑΙ ΒΟΜΒΑΙ

ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Ἐπιστολὴ ἁρμενίου δημοσιογράφου εἰς τὸν «Ἑλληνισμὸν».

«Ὁ παῖς ἡμεῶν τῶν ἁρμενικῶν βομβῶν ἐν Ἀθήναις δὲν ἔσθιεν ἀκόμη εἰς τὸν ἑλληνικὸν ὀρίζοντα, εἰ δὲ δυστυχῆς ἁρμενίος εἰς τοὺς ὁποίους ἐφ' ἑρτώθη ὑπὸ τινῶν ἀθηναίων ἐρημεριδῶν ἡ πρόθεσις τῆς ἀστυνόμεως τοῦ Παρθενώου καὶ τῶν Ἀνακτόρων, καὶ ὅλων τῶν Ἀθηνῶν, προσέθεσαν ἐν ἀκόμῃ μαρτύριον εἰς τὰ ὅσα ὑφίστανται ὡς ὑπόδουλοι.

Ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐβράδυνε νὰ τὰς δοθῇ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις, ἀλλ' εἰς τῶν μάλιστα περωτισμένων Ἀρμενίων, ἐν Παρισίοις ζῶν, δημοσιογράφος, ἀπέστειλεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐπιστολὴν ἥτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενον γαλλιστὶ σπουδαιότατον ἑλληνικὸν ὄργανον «Ὁ Ἑλληνισμός», καὶ τῆς ὁποίας περικοπαί τινες κατὰ μετάφρασιν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:—

«Αἱ βόμβαι αὗται δὲν ἦσαν προωρισμέναι διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἦσαν προωρισμέναι κατὰ τοῦ χαμηλοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον βαρύνει ὡς ἐφ' ἑλπίδος ἐπὶ ὅλων τῶν πληθυσμῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους χωρὶς νὰ ἐξαιρῶνται οἱ Ἕλληνες.

Ἦσαν προωρισμέναι νὰ ἐκδικηθῶν τὰ μαρτύρια τριακοντῶν χιλιάδων ἁρμενίων καὶ ἁρμενίδων, οἱ ὁποῖοι ἐσφάγησαν, ἐξεκοιλιώθησαν, ἐπαυχώθησαν, ἢ ἐκάρσαν κατὰ διαταγὴν τοῦ «Μεγάλου Δολοφόνου» τοῦ Γιάστωνος.

Οἱ Ἕλληνες δὲν ἀγνοοῦν τὰς φρικαλεότητας ταύτας, καὶ δὲν ἐλησμόνησαν καὶ οἱ ἔτι, ὅτι οἱ πατέρες των ὑπέστησαν τὰ αὐτὰ μαρτύρια ἐκ μέρους ὁρδῶν ἐψευδῶν λεηλασιῶν καὶ κατατροπῆς.

Καταδικάζω τὴν βεβηρότητα τῶν βομβῶν, ἐν τῇ καὶ ἂν προσεζήταται κατὰ τῆς βεβηρότητος τῶν Γερεκίων. Ἀλλὰ διὰ νὰ

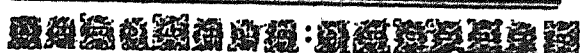
εἰδῶντες εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ ἐννοήσῃ τὸ βίθος τῆς ἁρμενικῆς ἀπελπίσεως, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τοὺς λόγους τοῦ Οὐγκώ, ὅτι τὸ τὰ πάντα ἐννοεῖν ἐστὶ τὰ πάντα συγχωρεῖν.

Ἐὰν ὁλίγοι ἁρμενιοὶ ἐπαναστάται συνειργάσθωσαν μετὰ βουλγαρομακεδόνας ἐπαναστάτας, τότε εἶνε σύμπτωξις προσωρινή, ἀπευθυνόμενῃ εὐχὴ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ κατὰ τῶν Τούρκων.

Παρὰ τὸν μικρὸν τούτον ἀριθμὸν τῶν ἁρμενίων ἐπαναστατῶν ὑπάρχει ἡ μεγάλη ἁρμενικὴ πλειονότης, ἡ ὁποία φρονεῖ ὅτι ἡ ἐνδοχίσις τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ οὐδόλως ἀντιβαίνει εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ὁρμενικοῦ λαοῦ... Ἡ ὁποία θὰ ἔδωκε μετὰ καλὸν ὄφθαλμόν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀρητομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ πᾶσας τὰς χώρας ὅπου ὁμιλεῖται ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἐπὶ τὴν ἀγνοεῖ τὴν καλὴν συμπεριφορὴν τῶν ἑλλήνων τοῦ Βυζαντίου πρὸς τοὺς ἁρμενίους, τῶν ὁποίων τινεῖς ὑφώθησαν μέχρι τοῦ αὐτοκράτορος θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βεβαιῶ, οἱ συμπατριῶταί μου εὐρίσκουν καλὸν ὅπως οἱ Βούλγαροι ἀποκτήσουν τὰ δικαιώματά των—ὅποια καὶ ἂν εἶνε ταῦτα ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Γεντρικῇ. Ἀλλ' εἰς παιδευμένους ἁρμενίους δὲν δύναται νὰ ἔχη τὸν αὐτὸν ἐνδοσιασμόν διὰ τὴν Βουλγαρίαν τὸν ὁποῖον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἁρμενίος ὀφείλει παλαιὸν φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὡς τὴν διανοητικὴν του πατρίδα. Ὑπὲρ τὴν εἰσθῆκα τοῦτο συμπεριλαμβάνει τὰ τέκνα τῆς τοῦ ἀρχαίας καὶ συγχρόνου Ἑλλάδος. Ἐκφορᾷ τὰς μάστιγας ἡκαεὶς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως καὶ τοῦ θριάμβου τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Φίλοι Ἕλληνες ἰδοὺ ἡ ἐξομολόγησις ἐνός παλαιοῦ ἁρμενίου πατριώτου,
ΜΗΝΑΣ ΤΣΕΡΑΖ
ἐκδομένης τῆς «Ἀρμενίας».

ΜΙΑ ΕΚΠΑΛΗΣΙΣ!

Αἱ Κυρίαι δύνανται νὰ παραγγέλλωσι τὰς φόρμεις τῶν χειμερινῶν καπέλων των ἐν Λευκωσίᾳ.

Σχέδια τοῦ τελευταίου συρμοῦ, ἐκ Παρισίων καὶ Λονδίνου.

Ὑφάσματα κατὰ προτίμησιν, οὕτως ὥστε το χρώμα τοῦ καπέλλου νὰ εἶνε ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τὸ χρώμα τοῦ ἐνδύματος.

Οἱ ἄνδρες δύνανται μετὰ ἀπλοῦν σιδέρωμα νὰ ἔχωσι τὰ μαλακά των καπέλλα (ρεμπουπλικες) διαρκῶς καὶ νουρηγῇ.

Κατὰ παραγγελίαν, σκουριὰ χρωμάτων καὶ ποιότητων καὶ σχεδίων εἰς μεγάλην ποικιλίαν, τελείας εὐρωπαϊκῆς τεχνῆς.

Τὰ Παιδιά δύνανται νὰ εὐρίσκωσι κομψοτάτα χειμερινὰ καπέλλα καὶ διὰ πᾶσαν ἡλικίαν.

Οἱ μαθηταὶ τὰ πιλικά των

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΙ

Χ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

(Στοῦ Φανερωμένου)

Προσθάτατε νὰ πάρετε σιρᾶν πρὸ τῶν ἐσφῶν.

Αἱ ἀρχαὶ κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν
διὰ νά πείσῃσι τοὺς Ἰσχυροὺς ὅτι αἱ πλη-
ροφορίαι των δὲν ἦσαν ἀκριβεῖς.

ΜΥΘΙΚΑΙ ΥΠΟΔΟΧΑΙ

Ο πρίγκιψ της Ουαλλίας εις
Ινδίας.

Οι άδάμαντες και ο χρυσός των
Μαχαραγιαδών.

Σειρά άτελευταίων υποδοχών μυ-
θικού κάλλους εινε η περιοδεία του Πρίγ-
κιπος και της Πριγκίπισσας της Ουαλ-
λίας εν Ινδία, εοραιομένων από τι-
νος εις την χώραν εκείνην.

Άλλ' η λαμπρότερα των υποδοχών
όπηξεν η γενομένη προς αὐτοὺς εις
την πόλιν Τζαϊπούρ.

Ο Μαχαραγιας αὐτῆς εινε εις τῶν
μάλιστα πεφωτισμένων Ιθαγενῶν ηγι-
μόνων, η δὲ πρωτεύουσα αὐτοῦ, η
Τζαϊπούρ, εινε μία τῶν γραφικωτέρων
πόλεων τῶν Ινδῶν.

Κατὰ τὴν άφιξιν τοῦ Πριγκιπικοῦ
ζεύγους, εις τὰς εὐρυτάτας δόους η
σαν παρατεταγμένοι έλέφαντες, κάμη-
λοι, καὶ ίπποι, πολυτελῶς έπιστρωμέ-
νοι, με έπιβάτας ένόπλους ένδεδυμένους
στολὰς χρώματος κρέκου, έρυθράς, έλαι-
όχρους, καὶ πρασίνας.

Άπειρα πλήθη, με στολὰς έδων
τῶν γρωμάτων τοῦ οὐρανοῦ τέξου, έ-
πλήρουν τὰς ώραίς δόους με τὰς ροδ-
χρους οίκτας, διστι έδλη η πόλις εινε ὡ-
σαν ροδόχρους μαργαρίτης.

Η υποδοχή εις τὰ άνάκτορα έδειξεν
δτι ο Πρίγκιψ με δσα καὶ αν ειδε δὲν
έξηντλησε τὰ θεάματα της άνατολικῆς
λαμπρότητος. Διά σειράς αὐλῶν η Α.
Β. Υψηλότης έφθασεν εις τὴν αἰθυσαν
της άκροάσεως, έπισθεν τῶν κινῶν της
δσσίας εκάθησεν έπὶ θρόνου εν μέσω
στραταρχῶν άκτινοβολούντων εξ άδα-
μάντων. Τὸ προαύλιον ἦτο κατάμεστον
βαθμοῦχων με ποικιλοχρώμους στολὰς.
Κέντρον δὲ τοῦ δλου λαμπροῦ θεάμα-
τος ἦσαν ο Πρίγκιψ καὶ ο Μαχαραγιας,
είνινε έπὶ δλίγα λεπτά συνήψαν ζωη-
ροτάτην συνμιλίαν.

Σημειωτέον δτι η υποδοχή αὐτῆς ειχε
περισσὴν άκμήν. Ένεκα της άπουσίας
τῶν υἱῶν τοῦ Μαχαρια, καὶ δμως ὡ-
πῆρξε μία τῶν λαμπροτέρων.

Η Τζαϊπούρ εινε περίφημος καὶ ὡς
πόλις γραμμάτων, όνομαστή διὰ τὰ
Έκπαιδευτήρια, τὰ Μουσεια, καὶ τὸ Ἀστι-
ροσκοπεῖόν της.

ΤΡΟΜΕΡΟΝ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Θθ άνθρωποι πνεγόμενοι εις τὰ
κύματα της Μάγχης.

Ναυάγιον από τὰ καταστρεπτικώτε-
ρα καὶ τὰ τραγικώτερα ἦτο τὸ συμβάν
τὸ έσπερας τοῦ Σαββάτου, 18 Νοεμ-
βρίου, εις τὸν πορθμὸν της Μάγχης,
πλησίον εις τὸν Γαλλικὸν λιμένα Σάν
Μαλώ.

Τὸ άτμόπλοιον Χιλδα, τόνων 850,
φέρον 105 περίπου έπιβάτας, εκ τῶν
έπολων οί 28 τοῦ πληρώματος, έπρόκει-
το ν' αναχωρήσῃ εκ Σούθαμπτον διὰ Σάν
Μαλώ τὸ απόγευμα της Παρασκευῆς,
ἡμποδίσθη δμως μέχρι της πρωίας τοῦ
Σαββάτου ένεκα πυκνῆς έμίχλης. Ο διά-
πλους της άποστάσεως εκείνης συνήθως

διαρκεί δικαττρίς η δικατέσσαρας ώρας,
εκτὸς αν ο καιρὸς δὲν εινε ευνοϊκός.
Εις τὴν προκειμένην περίστασιν η άπο-
φίς έδλη ἦτο κακή.

Η έμίχλη ταχίως έξηφανίσθη πρό
τοῦ έγερθίντος αἵμου, καὶ η θάλασσα
ταχίως ἤρχισε νά γίνεταί τρικυμιώδης.
Έν τούτοις η Χιλδα προώδιε καλῶς.
Τὸ σκάφος ἦτο ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ
πλοίαρχου Γρίγορου, ανθρώπου λίαν έμ-
πειρου της θαλάσσης εκείνης, καὶ οί έ-
πιβάται ὡς έγνώσθη εκ τῶν σωθέντων
δὲν άνησύχησαν διὰ τὸν κακὸν καιρόν.

Ο λιμὴν τοῦ Σάν Μαλώ, μή έχων
δύσκολον εισέον, άπαιτεῖ δμως μεγά-
λην προσοχήν. Η παλίρροια, η δσσία
άνοφοῦται πολὺ ὕψηλά, εισέρχεται με
ταχύτητα άστραπιαίαν, δταν δὲ τὰ νε-
ρά εινε χαμηλά ὑπάρχει μόνον μία
στενὴ διάδασις κατὰ μήκος της κυρίας
άποβάθρας. Έπὶ πλέον η άκτὴ εινε λί-
αν βραχώδης καὶ ὑπάρχουσιν εκεί τα-
χύτατα καὶ ὕπουλα ρεύματα.

Τὸ ταξίδι τοῦ Ἀδου.

Αναχωρήσαν τόσον άργά, τὲ σκά-
φος ἤλπιζε δτι θά προφθάσῃ τὴν πα-
λίρροϊαν της νυκτὸς διὰ νά εισέλθῃ εις
τὸν λιμένα άλλ' ἤργεπέρῃσε, καὶ τὸ
σκάφος έπηλθεν έ.φ' άκμήν άπειχε πολ-
λά μίλια τοῦ σημείου δπου διηυθύνετο.
Τὰ κύματα ἦσαν πελώρια· δριμύτατον
ἦτο τὸ φύκος. Εκτυφλωτικὴ δὲ χιονο-
θύελλα έσάρωνε τὸ πλοῖον.

Αί βραχώδεις νησίδες αὶ κείμεναι έ-
ξωθεν τοῦ λιμένος εινε πάντοτε έστία
τρόμου κατὰ τοιοῦτον καιρόν, πλησίον
δὲ της ὕψηλετέρας, ἦτις άπέχει' περί
τὰ τρία μίλια τοῦ Σάν Μαλώ, ὑπάρχει
έπικίνδυνος ὕφαλος η θείας τοῦ δσπλοῦ
σημειοῦται διὰ τοῦ ἄρτου Ζαρδέν, κει-
μένου εκατόν ὅρδας μακρότερον. Τὸ
φῶς αὐτοῦ εινε σταθερόν, καίτοι δὲ από
τὸ σημείον εκείνο εὐδέποτε διέρχονται
πλοῖα, φαίνεται δτι εις τὸ σκάφος καὶ
τὴν θύελλαν τὸ φῶς η έχάθη η η άπό-
στασις τοῦ δὲν ὑπελογίσθη ακριβῶς.

Η ψυχραιμία τῶν θυμάτων.

Η Χιλδα προχώρει εὖτω εν μέσω
ψηλαφητοῦ σκάτους, δρομένη ὑπὸ τῶν
κυμάτων καὶ της χιονοθύελλης, δτι προ-
σέκρουσεν έπὶ τοῦ ερημένου ὕφαλου. Τὸ
σκάφος κατευθίσθη τόσον ταχίως ὥστε
μόνον εξ άτομα εκ τῶν έπιβατῶν τοῦ
ἤδυνήθησαν νά σωθῶσιν, άναρριχηθέντα
έπὶ τῶν ιστῶν.

Τὸ πλοῖον εὐρίθη εν μέσω βράχων
οί όποιοι κατισύντριψαν καὶ τὰς λίμβας
του.

— Διὰ τὸν θιν, ναῦται, προσπαθή-
σατε νά κατεβάσετε μιά βάρκα διὰ τὰς
γυναίκας καὶ τὰ παιδιὰ. Έφώναξεν, ο
πλοίαρχος με τὸ μεγάφωνόν. Άλλ' έ-
στάθη άδύνατον τοῦτο.

Πανικὸς δὲν έγεννήθη καθόλου έπὶ τοῦ
καταστρώματος. Οί ναῦται ἠγωνίζοντο
νά περιβάλῃσι τὰς γυναίκας καὶ τὰ παι-
διὰ με σωσίδια. Αἱ γυναίκες εὐδειμῶς
ταραχὴν έκαμναν. Έπὶ τοῦ πλοῖου ἦσαν
πολλοί εκ Βρετάννης πωληταί κρομμύ-
ων οί όποιοι έβόηθουν εις τὰ σωσίδια.

Άλλὰ τὸ πᾶν ἦτο άνεμοστρέβιλος
χιόνος. Έντὲς δέκα λεπτῶν τὸ πλοῖον
έβυθίσθη. Έξ μόνον άνδρες άναρριχηθέν-

τες έπὶ τῶν ιστῶν εὐρίθησαν τὸ πρωί ἡ-
μιπαγωμένοι ὑπὸ πλοῖου της αὐτῆς έ-
ταιρίας διερχόμενου εκείθεν. Πολλοί
άλλοι άνελθόντες έπὶ τῶν ιστῶν εὐρίθη-
σαν παγωμένοι τιλίως.

Εικοσιπέντε έπιβάται της πρώτης θέ-
σεως ἦσαν άγγλοι μεταβαίνοντες νά δι-
έλθωσιν ὀλίγας ἡμέρας εις τὰς πόλεις της
παράλιας εκείνης.

Τὰ πτώματα έξεβράζοντο διαρκῶς έπὶ
ἡμέρας εις τὴν άκτὴν.

Παρακληθήμεν νά δηλώσωμεν
δπως οί πωλήσαντες εις άλλας πόλεις
σώματα της ΟΡΦΙΚΗΣ ΛΥΡΑΣ τοῦ
κ. Κλ. Ἀρτεμίδου, καὶ οί χωριστὰ
δριλόντες τὸ άντίτιμον, έπισπιύσωσ
τὴν άποστολὴν τῶν δφειλομένων, κατ'
εὐθείαν πρὸς τὸν συγγραφέα εις Λευκω-
σίαν, η δπου παρηγγέλθησαν νά κάμω-
σι τὰς πληρωμάς.

ΕΙΛΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Οικονομία—Άποταμίευσις,
Πλούτος.

Πώλησις τῶν ασφαλιστέρων Λαχει-
οφόρων Ὀμολογιῶν δι' άντιπροσωπείας
σεδαρῶν Τραπεζιτικῶν Οίκων, διὰ μη-
νιαίων δόσεων καὶ με τὴν παραχώρησιν
της τύχης της Ὀμολογίας από της
προκαταβολῆς, ὡς καὶ τῶν τοκομειρίδ-
ων.

Α κ ρ ι β ο ι α, Τ ά ξ ι ς, μετὰ
πάσης ευκολίας περί τὴν πληρωμὴν
έναντι πάντοτε άποδείξιως, θέλουσι συ-
νοδεύει τὴν δλην εργασίαν.

Πάσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται
προθύμως καὶ άμέσως.

Διὰ πᾶσαν αἰτησίαν άπειθυντέον :—

Κ. ΜΟΥΧΤΑΡΗΝ,

Λ ε μ ε σ ό ν.

Χοροδιδασκαλεῖον

Αντωνίου Ε. Συμεωνίδου.

Ο κ. Συμεωνίδης έδιδάξει τοὺς Εὐ-
ρωπαϊκοὺς χορούς έπὶ 17 Ιτη εν Λεμι-
σῷ, προτίθεται δὲ έφίτος νά διδάξῃ αὐ-
τοὺς εν Λευκωσίᾳ.

Η σάλα τοῦ χοροῦ κείται πα-
ρὰ τὴν οίκIAN Χρ. Γεωργιάδου,
συννοκία Τριπιώτου.

Τὰ μαθήματα καὶ αἱ άσκήσεις ἤρχι-
σαν καὶ έξακολουθοῦν καθ' εκάστην
έσπεραν, από της 8 ώρας.

Ο χορὸς δὲν εινε μόνον ὕγιεινὴ άσκη-
σις, αλλά σὺναμα καὶ η ευγενιστέρα
διασκεδασίς. Η άληθεια αὐτῆς γενικῶς
αναγνωρίζεται, καὶ οί άγνῶντες χορὸν
πολλάκις θά έλαβὸς άφορμὴν νά στενο-
χωρηθῶσι διὰ τὴν άγνοϊαν τῶν οὐσι-
ώδους συστατικῶν της στοιχειωδεστάτης
πλέον σήμερον άνατροφῆς καὶ κοινωνι-
κῆς συμπεριφορᾶς.